

overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Auken (S):

Vi har nu anden behandling af tre forslag, som socialdemokratiet ved tredje behandling alle vil stemme imod.

Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om lovforslag nr. L 207 og L 213 og derefter koncentrere mit indlæg om lovforslaget om indgrebet i de kollektive overenskomster.

Først om lovforslag nr. L 207. Efter dette forslag har regeringen i den anspændte statsfinansielle situation besluttet varigt at give alle arbejdsgivere uanset deres indtægtsforhold et subsidium fra samfundet på 2½ mia kr. Det beløb er lige netop 2½ gang større, end hvad det koster at give efterlønsmodtagerne, de syge og de arbejdsløse modtagere af dagpenge en regulering på 5 pct. Disse grupper, altså efterlønsmodtagerne, de syge og de arbejdsløse, er i øvrigt de eneste bortset fra lønmodtagerne, der må undgælde efter regeringens forslag.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge finansministeren her ved anden behandling, som jeg spurgte ved første behandling: hvornår kommer der en regulering af netop efterlønsmodtagernes og de arbejdsløses indtægtsforhold? Sandheden er jo, at disse grupper har været låst fast fra efteråret 1982; det vil sige, at de har måttet bære alle fordyrelser i husleje og alle fordyrelser i de daglige leveomkostninger i hele denne periode.

Beløbet på de 2½ mia kr. svarer i øvrigt også næsten til den yderligere beskæring af bloktilskuddene over for kommunerne, som regeringen har lagt op til i 1986. Der vil man oven i de 4½ mia kr., man har taget i år, tage yderligere 3 mia kr.

Forslaget er i øvrigt interessant ved, at der ingen statsfinansiell dækning er for dette arbejdsgiversubsidium på 2½ mia kr. efter den 1. januar 1987, og arbejdet i folketingets skatteudvalg har vist, at der formentlig heller ingen statsfinansiell dækning er for udgifterne – i hvert fald ikke i fuldt omfang – til de 2½ mia kr. til arbejdsgiverne i 1986.

Desuden griber forslaget forstyrrende ind i skatteforhandlingerne, men det går jeg ud fra vil blive bragt op under behandlingen her i dag.

Det vil sige, at dækningen for de 2½ mia kr. i hvert fald fra og med den 1. januar 1987 skal skaffes enten ved nye skatter eller ved nye offentlige besparelser eller en kombination af de to ting.

Det eneste gode, man kan sige om forslaget, er, at vi her har et oplagt besparelsesmål i fremtiden. Det er et af de mest velmotiverede ændringsforslag til det kommende års finanslov at ophæve denne lovgivning.

Vedrørende forslaget om indgrebene over for sygesikringens overenskomster vil hr. Taanquist senere i debatten i dag gøre nogle bemærkninger. Jeg fremdrager det her for at vise, at også dette tilsyneladende uskyldige område ganske klart viser, hvilke virkninger det har, når en regering uden forudgående forhandlinger, uden forudgående undersøgelser, uden forudgående klarlægning af konsekvenserne skrider til et diktat. Sygesikringens forhandlingsudvalg har overbevisende over for folketingets kommunaludvalg demonstreret, at dette indgreb, som ødelægger forhandlingsklimaet på området og måske medfører, at vi får nye lægekonflikter i fremtiden, direkte vil koste samfundet penge. Jeg skal henvise til det bilagsmateriale, der er optrykt til kommunaludvalgets betænkning.

Og så til indgrebet i de kollektive overenskomster. Socialdemokratiet er efter behandlingen i folketingets arbejdsmarkedsudvalg endnu mere fast i sin overbevisning om dette forslag. Det er, som det også fremgår af vores bidrag til betænkningen, et forslag, der er udemokratisk, uretfærdigt og ubehjælpsomt. Det er udemokratisk, fordi det betyder et attentat imod forhandlingssystemet på arbejdsmarkedet, ikke kun den amatøragtige og skadelige indblanding i forhandlingerne frem til fornyelsen af overenskomsterne, som vi flere gange tidligere har diskuteret, de mange ukloge ministerudtalelser om lønrammer, angrebet på forligsmandens forsøg på at mægle mellem parterne osv., alt dette, der skulle give baggrund for, at vi fik en konflikt på arbejdsmarkedet, som regeringen så kunne bruge som påskud til at gennemføre sin ensidige lønpolitik – nej, det er også udemokratisk i sine virkninger i et videre perspektiv. Vi har i Danmark et velfungerende fagretligt forhandlingssystem, hvor vi i modsætning til andre lande direkte mellem de berørte parter er i stand til at løse hverdagens problemer. Det er hele dette system, der med